

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoE/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617201587
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3617201587.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v exekučnej veci oprávneného: R., zastúpeného Z., proti povinnému: I., o vymoženie 755,77 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti výroku I. uznesenia Okresného súdu Partizánske zo dňa 30. septembra 2019, č.k. 1Er/180/2017-21, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným uznesením súd prvej inštancie výkonom I. exekúciu vyhlásil za neprípustnú a túto zastavil, výkonom II. uložil oprávnenému povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi N.. Y. W. trovy exekúcie v sume 39,83 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia a výkonom III. oprávnenému a povinnému nepriznal právo na náhradu trov exekučného konania. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil poukazom na ust. § 243h veta prvá, § 58 ods. 1, § 57 ods. 1 písm. g/, § 196, § 200 ods. 1, § 203 ods. 3 Exekučného poriadku, § 167f ods. 1, ods. 2, § 166a ods. 1, § 166b ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, § 30 vyhlášky č. 68/2017 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, § 14 ods. 1, § 22 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov, § 256 ods. 1 CSP. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 14.03.2017 vydal poverenie, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Súdny exekútor dňa 25.03.2019 doručil súdu prvej inštancie podnet na zastavenie exekúcie a na rozhodnutie o trovách exekúcie, s poukazom na vyhlásený konkurz na majetok povinného. Súdny exekútor si vyčíslil trovy exekúcie spolu vo výške 39,83 eur s DPH. Súd prvej inštancie lustráciou v Obchodnom vestníku SR zistil, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5OdK/184/2019 zo dňa 04.03.2019, bol na majetok povinného vyhlásený konkurz a zároveň súd rozhodol o oddĺžení povinného, v zmysle štvrtej časti zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na skutočnosť, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz podľa štvrtej časti ZKR v zmysle ustanovení § 167 a nasl., pričom v danom exekučnom konaní sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze, súd prvej inštancie v zmysle § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku a § 167f ods. 2 ZKR exekúciu vyhlásil za neprípustnú a túto zastavil. Súčasne súd prvej inštancie priznal súdnemu exekútorovi minimálnu zákonnú odmenu za výkon exekučnej činnosti vo výške 33,19 eur, v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 vyhlášky a keďže je súdny exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty, o ktorú sa jeho odmena zvyšuje, trovy exekúcie tak spolu predstavujú 39,83 eur (33,19 eur + 20% DPH), na úhradu ktorých súd prvej inštancie zaviazal oprávneného, v zmysle § 203 ods. 3 Exekučného poriadku. Keďže k procesnému zastaveniu konania došlo v danom prípade bez zavinenia niektorého z účastníkov konania, t. j. na podklade ustanovenia osobitného zákona, súd prvej inštancie o náhrade trov konania rozhodol tak, že oprávnenému a povinnému právo na náhradu trov exekučného konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP nepriznal.

2. Proti výroku I. uznesenia, ktorým súd prvej inštancie vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto súčasne zastavil, podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie, uplatňujúc odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/. Dôvodil, že súd prvej inštancie nemal zastaviť exekučné konanie, nakoľko sa podľa jeho názoru s poukazom na ust. § 166c písm. g/ zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii jednalo o nedotknutú pohľadávku. Uviedol, že oddĺženie spočíva v zániku možnosti štátno-mocenského vynútenia splnenia právneho nároku voči dlžníkovi, existuje však kategória nárokov, ktoré by napriek oddĺženiu mali byť ich veriteľovi zachované. V okolnostiach posudzovanej veci je takýmto nárokom práve pohľadávka, ktorej vymoženie je predmetom exekúcie, keďže ide o peňažný trest, uložený k zaplateniu povinnému, teda neboli splnené zákonné predpoklady pre zastavenie exekúcie. S poukazom na vyššie uvedené, navrhol odvolaciemu súdu uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne toto zmeniť.

3. Vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

4. Od 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. O.s.p. v znení neskorších predpisov.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku I. potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

8. V posudzovanej veci súd prvej inštancie vo výroku I. vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto zastavil dôvodiac, že na povinného bol vyhlásený konkurz, vychádzajúc z ktorej skutočnosti bol daný zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

9. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

10. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 31.03.2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

11. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Podľa § 167f ods. 1, 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, na majetok podliehajúci konkurzu nemožno počas konkurzu začať ani viesť exekučné konanie alebo obdobné vykonávacie konanie. Ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov, vydá oprávnenému.

13. Odvolací súd vo vzťahu k procesnému inštitútu zbavenia sa dlhov dlžníka (oddĺženie) vo všeobecnosti uvádza, že ide o procesný nástroj určený výlučne pre dlžníka, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone č. 7/2005 Z. z. dosiahnuť nevymáhateľnosť rozhodujúcej množiny pohľadávok v rozsahu, v ktorom tieto nie sú kryté hodnotou majetku dlžníka, pričom v predmetnom konaní sa nerozlišuje medzi fyzickou osobou - podnikateľom a nepodnikateľom. Oddĺžiť sa možno dvoma spôsobmi, a to konkurzom (podľa štvrtej časti zákona č. 7/2005 Z. z.) alebo splátkovým kalendárom.

Voľba formy oddĺženia je výlučne na dlžníkovi, tento nepodáva všeobecný návrh na oddĺženie, kde by vhodnú formu určil súd, prípadne správca, ale voľbu spôsobu oddĺženia vykoná dlžník podaním príslušného návrhu. Účinky oddĺženia nastávajú vyhlásením konkurzu zostávajú zachované aj prípadným zrušením konkurzu podľa § 167v ods. 1, 2 zákona č. 7/2005 Z. z.

14. Podľa Exekučného poriadku sa exekučné konanie začína podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Skončenie exekučného konania bude závislé od jeho samotného priebehu, pričom môže nastať z troch dôvodov, a to zastavením exekúcie, upustením od vykonania exekúcie alebo vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie. V prípade zastavenia exekúcie dochádza k vydaniu rozhodnutia súdu, v ostatných prípadoch nastáva skončenie exekúcie vznikom inej právnej skutočnosti. Zastaviť exekúciu možno iba z dôvodov výslovne uvedených v zákone (Exekučnom poriadku). Súd skúma existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie a rozhoduje o zastavení exekúcie na návrh alebo aj bez návrhu. Konanie o zastavení exekúcie je relatívne samostatným sporom medzi oprávneným a povinným vedeným v rámci exekučného konania, predmetom ktorého je zistenie, či sú tu dôvody, pre ktoré nemožno v exekúcii pokračovať.

15. Zastavenie exekúcie je procesný úkon (uznesenie) exekučného súdu smerujúci k trvalému upusteniu od vykonávania exekúcie vydaný po zistení neprípustnosti exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávných aj procesnoprávných skutočností zásadne po vydaní exekučného titulu, výnimočne aj pred jeho vydaním.

16. Vzhľadom na to, že zverejnením rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5OdK/184/2019 zo dňa 04.03.2019 o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku na majetok povinného sa začal konkurz, ako aj na skutočnosť, že oprávnený v exekučnom konaní vymáha pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze, ide o dôvod zakladajúci aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, pričom aj po zrušení konkurzu účinky oddĺženia zostávajú zachované.

17. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 po zistení, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil.

18. Ťažisková odvolacia námietka oprávneného spočíva v tom, že v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a jej následné zastavenie, keďže predmetom vymáhania v exekučnom konaní je tzv. nedotknutá pohľadávka v zmysle ust. § 166c ods. 1 písm. g/ zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii („ďalej len „ZKR“).

19. Vyššie uvedenú odvoláciu námietku posúdil odvolací súd ako nedôvodnú.

20. Pohľadávky, ktoré sú oddĺžením nedotknuté, sú uvedené v ust. § 166c ods. 1 ZKR.

21. Podľa § 166c ods. 1 písm. g/ ZKR oddĺžením je nedotknutá pohľadávka peňažného trestu podľa Trestného zákona.

22. Za spáchané trestné činy môže súd uložiť páchatel'ovi, ktorý je fyzickou osobou okrem iných druhov trestu tiež trest peňažný (§ 32 písm. d/ Trestného zákona), ako sankciu podľa uvedeného zákona, ktorá je právnym následkom spáchaného trestného činu, alebo činu inak trestného (§ 31 ods. 1 Trestného zákona).

23. V trestnom (a pre potreby vysporiadania sa s produkovanou odvolacom konaní tiež v exekučnom) konaní, je však potrebné rozlišovať medzi povinnosťou odsúdeného zaplatiť peňažný trest a uloženou mu povinnosťou nahradiť poškodenému škodu spôsobenú trestným činom. Ak súd v trestnom konaní uzná obžalovaného vinným zo spáchania trestného činu, spravidla mu v odsudzujúcom rozsudku uloží niektorý z trestov uvedených v trestnom zákone, pričom ako už bolo uvedené aj vyššie, jedným z druhov trestov, ktoré môže súd v trestnom konaní uložiť páchatel'ovi za spáchaný trestný čin, je trest peňažný. Suma peňažného trestu pripadá štátu. Je pravdou tvrdenie oprávneného, že na povinnosť zaplatiť peňažný trest nemá vplyv oddĺženie, pretože podľa § 166c ods. 1 písm. g/ ZKR oddĺžením je nedotknutá pohľadávka peňažného trestu podľa Trestného zákona.

24. Od peňažného trestu je však potrebné odlíšiť náhradu škody poškodenému.

Ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uloží mu spravidla v rozsudku (ak sú splnené zákonné predpoklady), aby ju poškodenému nahradil.

I keď tak neuhradený peňažný trest, ako aj náhrada škody sa podľa Exekučného poriadku môžu vymáhať exekúciou, oddĺžením je dotknutá len pohľadávka na náhradu škody, priznaná poškodenému rozhodnutím v trestnom konaní, keďže ide o inštitút diferentný od peňažného trestu, ktorý je v zmysle zákona nedotknuteľnou pohľadávkou.

25. Keďže v konkrétnostiach posudzovanej veci z rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/34/2014-119, zo dňa 01.10.2014, ktorý bol ako spôsobilý exekučný titul podkladom pre začatie exekúcie v preskúmvanej veci vyplýva, že pohľadávka oprávneného je pohľadávkou na náhradu škody proti povinnému priznanou mu v trestnom konaní, nejde teda o oprávneným tvrdený peňažný trest (čo v princípe vyplýva už len z osoby oprávneného, ktorým v prípade peňažného trestu je štát), teda nejde o tzv. nedotknuteľnú pohľadávkou podľa § 166c ods.1 písm. g/ ZKR, súd prvej inštancie postupoval správne, keď po zistení, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto tiež zastavil.

26. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, tak nemožno považovať uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. za iné, ako vecne správne, s poukazom na čo toto odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP a v podrobnostiach sa s jeho odôvodnením stotožňuje, aby nadbytočne neopakoval pre strany známe fakty posudzovanej veci. Odvolateľ neuviedol v odvolaní žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé k inému, v prospech neho indikujúcemu rozhodnutiu.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).